

gibe „Berlingste Tidende“ mange Hundrede Kroner i Indtægt om Aaret, naar vi i dem vedtage en Bestemmelse om, at Bekendtgørelse skal ske i „Berlingste Tidende“, saa det er meget rigtig, hvad den ærede Ordfører sagde, at Indtægten af disse privilegerede Blade som oftest er i meget stærk Stigning, og naar det bliver opgjort, hvad de for mange Aar siden havde i Indtægt, kunne vi være sikre paa, at det er meget, meget mere i vore Dage. Alene en saadan Lov som Sparekasseloven, vi fik i Begyndelsen af Firserne, har givet disse privilegerede Tidender mange Hundrede Kroner i Indtægt, og saaledes vedtage vi tit her Lov, som have til Følge, at disse privilegerede Tidender saa en stor Indtægt. Jeg anbefaler altsaa Forslaget om de 40,000 Kr. og haaber, at naar den højtærede Indenrigsminister ser, hvad han ogsaa ved i Forvejen, at Højre ogsaa vil være med til dette Forslag, vil bidrage til, at vi komme til et Resultat paa dette Omraade. Thi det er en saa stor Sag, at den næppe vil blive glemt, naar den først er rejst en Gang, her, selv om det ikke skulde lykkes at saa den igennem i Aar. — Jeg skal nu med et Par Ord vende mig til Endringsforslaget under Nr. 123. Det er jo et ganske mærkeligt Flertal, her er samlet. Her er samlet Højremænd, Venstremænd, Moderate og Socialdemokrater i ston Forening, men der er da heller intet af de Forslag, der have foreligget for Finansudvalget, og hvorom Finansudvalget ikke har været enig, der mere end dette kan siges at være upolitisk. Ja, det kan jo gerne være, der er dem, der maaske have spekuleret i Politik her, men det er jo fuldstændig roget i Ufset, thi nu er her jo Højremænd og Venstremænd og Moderate og Socialdemokrater sammen om dette Forslag. Ingen vil jo forundre sig over, at jeg er Medforslagsstiller her, thi der er ikke et eneste ældre Medlem her i denne Sal af dem, som kaldes Oppositionsmænd, som ikke have stemt for en Bevilling af lignende Art. Det vide alle ældre Medlemmer, at vi for flere Aar tilbage og gennem flere Finanslove paa § 26 have foreslaaet 2 Mill. Kr. til Statsdrift af Routen over Eshjærg. Naar det er blevet kritiseret, at vi saaledes have stillet saadan en rund Sum op som 2 Mill. Kr., maa man huske, at vi vare nøbte til det, da vi ikke havde noget bestemt at gaa ud fra, fordi Regeringen ikke paa dette Punkt vilde arbejde videre sammen med os. Jeg maa sige, at for saa vidt har den nuværende højtærede Indenrigsminister i denne Samling arbejdet bedre sammen med os paa dette Omraade end tidligere, naar vi have

haft dette Spørgsmaal oppe. Altsaa, et Forslag som det foreliggende har jeg været med til flere Gange før, og, som sagt, de ældre af de Medlemmer, der kaldes Oppositionsmedlemmer, have ogsaa stemt derfor, naar vi have haft det til Afstemning her ved Finanslooforslagets Behandling. Der er jo sagt mange Ting om denne Eshjærgroute, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme ind paa at gentage disse Udtalelser. Vi havde jo under Finanslooforhandlingen i Efteraaret allerede en lang Forhandling om Landbrugets Udsørselsforhold, specielt om Udsørslen over Eshjærg, og vi havde jo ogsaa, som den ærede Ordfører antydede, en Forespørgsel, hvis Forhandling strakte sig over fire Dage, hvor dette Spørgsmaal blev indgaaende drøftet. Alle vide, at vi i dette Øjeblik paa den ene og den anden Maade give en Subvention af — med et rundt Tal — 190,000 Kr. aarlig til det forenede Dampskibsselskab, at vi derfor have Fart tre Gange ugentlig, og at Selskabet har Lov til at sejle saa langsomt, om jeg saa sige, som det vil, ikke behøver at skynde sig mere, end at naar der ikke gaar mere end 38 Timer med at sætte over, saa sker der det ingen Ulykke, ja, der kan endog gaa gaas op til 48 Timer, og den Mulkt, der saa skal gives, er forholdsvis ubetydelig i Sammenligning med den Skade, Forsinkelshen kan være for vort Land. Endvidere blev det oplyst under Forespørgselen, at $\frac{3}{4}$ af alt det Flæst, der bliver udsørt herfra, gaar over Eshjærg, og at $\frac{1}{5}$ af vort Smør befordres over Eshjærg. Det blev som sagt drøftet saa indgaaende, at jeg ikke skal forbyde mig deri. Jeg vil for mit Vedkommende kun sige, at skønt den ærede Ordfører jo ikke er Medforslagsstiller her, takker jeg ham meget for hans Udtalelser, da han berørte dette Punkt, og jeg har i Virkeligheden ikke hørt et bedre Forsvar for dette Endringsforslag end det, den ærede Ordfører førte. Han gjorde jo op med Tal her over for os, at naar vi virkelig skulde have saa mange Skibe og have dem indrettet saadan, at vi Landmænd kunde være tjent med det, haade hvad Hurtigheden og i det hele taget Behandlingen af vore Varer angik, saa vilde det ende med, sagde den ærede Ordfører, at vi kom til at give det forenede Dampskibsselskab $\frac{1}{2}$ Million Kr. — 500,000 Kr. — og saa indbrømmede den ærede Ordfører, at skulde det udvifle sig til, at vi skulde af med saa mange Penge til et privat Dampskibsselskab, saa kunde det dog nok være et Spørgsmaal, om det dog ikke var det fornuftigste, at vi gik over til Statsdrift. Nu vil jeg sige for mit personlige